

Magazin Critic

REVISTĂ ACREDITATĂ DE INSPECTORATUL
ȘCOLAR JUDEȚEAN GORJ
NR. 8522, ARIA CURRICULARĂ OM ȘI SOCIETATE

Președinte de onoare
Aurel Antonie

Director
Ioan D. Constantinescu

Director tehnic
Radu Prof. Cruceru

Redactor-șef
Jana-Daniela Prof. Raț

Redactor-șef adjunct
Eva Prof. Bistreanu

Redactori:
Felix Prof. Godeanu
Florin Prof. Raț
Ionel Pr. Prof. Cioabă
Vasile Pr. Ionom Milcu

Coperta
Daniel Prof. Șerban

Secretar general de redacție
Cristina Prof. Cioabă

Colaboratori
Andrei Sebastian -
Design web,
Cristina Prof. Inv. Caravan
Marius Ionescu

Concepție grafică/Design
Ovidiu Pițurlea, Daniel Prof. Murărița,

Sumar

Anul VII, Nr. 3(39) noiembrie 2013 • ISSN 1842-8541

• EDITORIAL
05

• ARTICOLE ȘI STUDII
13

Revista profesorilor de istorie din județul Gorj

Revista de atitudine *Magazin Critic* este publicată la inițiativa unor tineri și cadre didactice, membrii activi ai acestei reviste.

Tratatul asupra puterii

Fiule,

Îți scriu această scrisoare în speranța că vei duce mai departe cercetările mele.

Acest tratat asupra puterii l-am întocmit eu, Efraim, pentru a-ți fi drept călăuză, îndemn și sprijin, atunci când vei fi în nevoie și puterile mele trupești mă vor lăsa, și nu voi mai putea să veghez asupra ta. Neavând la îndemână decât experiența proprie, sunt conștient că acest tratat este imperfect, dar sunt sigur că tu îl vei îmbunătăți, astfel încât știința puterii să atingă perfecțiunea. O vreme am crezut că și în alte părți ale lumii oamenii se preocupă de acest subiect, dar lipsa oricărui material scris m-a făcut să mă îndoiesc și am purces la rânduirea povețelor de mai jos. S-ar putea, la fel de bine, ca această știință să fie ezoterică și asta ar explica lipsa surselor scrise de care aș fi avut atâta nevoie.

Pornind de la o înțeleaptă vorbă a lui Nietzsche, putem defini prima dintre învățăături. Nu numai că poporului nu este bine să îi dai, ci dimpotrivă, să îi iei. Și chiar mai mult decât atâta să îi faci. Dar în primul rând să îi iei. La început trebuie să îi iei pe nesimțite, spunându-i tot timpul că îi dai. Când luatul ia proporții și nici o vorbă nu-l mai poate păcăli, recunoaște că îi iei,

dar spune-i că o faci pentru binele lui. În momentul în care ai făcut această afirmație, care este foarte gravă, ia-i brusc foarte mult. Dar atât de mult încât să-l uluiești. Să nu-i vină să creadă că ai face-o din răutate. Să fie atât de șocat, încât chiar să creadă că o faci spre binele lui. Lasă-l un timp să se zbată în mizerie și, când vezi că nu mai poate, dă-i puțin, dar precizează ce eforturi uriașe faci tu pentru a-i putea da. Și în timp ce-i dai pe o parte, ia-i pe alte părți. Sărăcește-l sistematic, așa încât să-l aduci într-o stare de totală dependență față de tine. Nu uita să dai vina pe predecesorul tău pentru situația dezastruoasă în care a lăsat țara. De aceea trăim toți prost și trebuie să facem sacrificii uriașe pentru a o aduce din nou pe linia de plutire.

În paralel, dă-le oamenilor pe care îi conduci iluzia libertății, în timp ce le răpești toate libertățile. Îngrădește-i economic, spoliază-i, pauperizează-i și vorbește-le tot timpul despre bunăstare și prosperitate. Din când în când, dă vina pe ei pentru sărăcia în care trăiesc. Nu le îngădui să fie corecți și harnici. Pervertește-i la lene și la furt, mai ales pe cei tineri. Plătește-i prost pe cei care muncesc, pentru a le pieri cheful de muncă, apoi ceartă-i că sunt leneși și spune-le că de aia nu au. Ia-le orice mijloc de subzistență și fă-i să ajungă la mila ta. Creează un sistem alambicat de acordare a salariilor, a posturilor și a ascensiunii sociale și apoi lasă-i să se încaiere. Cu cât o populație este mai înapoiată, mai săracă și mai dezinformată, cu atât este mai ușor de condus.

Controlează-le cu strictețe canalele de informare. Dă-le știri filtrate. Nu-i minți, dar dă-le adevăruri incomplete și tendențios alese. Pusă într-un context favorabil, orice știre îți poate sluji. Majoritatea știrilor să se refere la ei. Fă-i să se creadă buricul pământului. Spune-le tot timpul cât de rea este lumea și cum vrea ea să le ia pământul pe care stau și să-i subjuge. Și ce eforturi uriașe faci tu pentru a-i apăra.

Fă presiuni psihice asupra lor. Imbecilizează-i prin intermediul mass-media de care dispui. Fă-i incapabili să gândească singuri, iar pe cei care gândesc, persecută-i. Automatizează-le sistemul de gândire, repetându-le la nesfârșit câteva sloganuri care să le intre în creier și în sânge. Fă-i să vorbească în lozinci, în forme fixe. Cu un bagaj de câteva sute de cuvinte, așezate în câteva sute de fraze, să se exprime toată bogăția lor de idei. Înconjoară-i cu pancarte și lozinci, cu portrete de-ale tale, cu citate din discursurile tale, bune în orice împrejurare. Esențial este să fie fraze puține și fixe. Repetate obsedant. Sufocă-i mental. Ține-i de cap. Nu-i lăsa să gândească. Să ajungă să creadă că nu mai există alte cuvinte în afara celor spuse de tine. Desigur că la început va fi mai greu să-i faci să gândească schematic, dar trebuie să insiști, pentru că organismul uman, în general, și creierul în special, are tendința de a funcționa pe linia de minimă rezistență, conform principiului "cu un efort minim, rezultat

maxim". Așa încât oamenii vor adopta noul mecanism de gândire, care le cere un minim efort intelectual. Pentru a-i stimula să nu mai gândească, ridică-i în funcții înalte pe cei care folosesc frazele tale.

Înhamă-i la țeluri înalte și îndepărtate ce nu pot fi atinse într-o viață de om și astfel justifică mizeria și sărăcia în care trăiesc. Spune-le că sunt o generație de sacrificiu și că nobilul lor sacrificiu va duce la un trai mai bun pentru copiii lor. Inoculează-le ideea că ei nu trăiesc și nu muncesc pentru ei, ci pentru urmașii urmașilor lor, în veacul veacurilor. Pune-i să muncească la lucrări gigantice și inutile, pentru a-i istovi și a le stimula sentimentul grandiosului și al perenității.

Lasă-i să se fure unul pe altul și încurajează acest sistem prefăcându-te că nu observi. Dar atunci când unul a strâns prea mult arestează-l, fă-i proces, fă-l de ocară lumii și ia-i banii. În felul acesta oamenii, care îl pizmuiau pentru averea lui, vor crede că se face dreptate, scăpând din vedere faptul că banii adunați de la ei au ajuns la tine.

Inoculează-le ideea de a fi miloși cu aproapele ajuns în nevoie și întreține-le acest sentiment. Te vor scuti astfel să-i întreții tu pe săraci. Lasă-i pe cerșetori să împânzească străzile și piețele publice și ia taxă de la cei care-i păstoresc. Pe lângă câștigul imediat, este și un efect de bumerang. Oamenii, cât ar fi de săraci, vor mulțumi Domnului văzând că alții sunt mult mai săraci și mai nenorociți.

Pune-i să lucreze în sistem sclavagist, fără să te intereseze cât și cum se produce. Dezorganizează-le procesul de producție, și apoi ceartă-i că sunt leneși. Toți oamenii trebuie să fie ocupați și flămânzi. Nu le lăsa timp să gândească. Creează-le probleme artificiale care să le macine energia, timpul și nervii.

Fă-i să se spioneze unii pe alții. Inoculează-le delatațiunea, spunându-le că o fac într-un scop nobil și înalt și că întreaga națiune le va fi recunoscătoare pentru gestul lor. În acest fel vei crea un benefic climat de nesiguranță între ei. Fiindu-le teamă unii de alții, nu se vor mai putea uni împotriva ta sau dacă o fac vei afla foarte repede.

Racordează-i la marile probleme ale omenirii. Implică-i în ele, să fie frământați de lucruri care nu-i privesc și să uite că rostul lor este să trăiască liniștiți pe o bucată de pământ. Implică-i și fă-i responsabili de tot ce merge prost în țară și în lume.

Organizează un aparat de represiune după modelul vânătorii cu șoim. Membri aparatului coercitiv selecționează-i cu grijă dintre cei frustrați, cu gânduri puține dar fixe. Psihologii tăi îi vor recunoaște ușor, după privirea tâmpă de animale ieșite la păscut. Pe aceștia, îndoctrinează-i. Dă-le arme și sugerează-le că aparțin unei clase selecte. Dă-le sentimentul puterii, spunându-le că toți ceilalți sunt o adunătură de hoți, leneși și neisprăviți, pe care ei, cei aleși, trebuie să-i îmboldească și să-i supravegheze tot timpul. Dă-le avantaje materiale pentru a le întări sentimentul apartenenței la o castă superioară. Totuși, nu le da prea mult. Lasă-i să primească ciubuc de la populație și să fie corupți, dar, din când în când, mai dă câte unul afară și confiscă-i averea

pentru a băga frica în ceilalți și pentru a crea supușilor tăi sentimentul că ești drept și îi pedepsești pe cei care greșesc.

Supușii tăi trebuie să fie căsătoriți și să aibă copii. Grija față de familie și frica de a nu-și pierde locul de muncă, de unde vine leafa cu care îi întreține pe cei dragi, îl va face pe om mai vulnerabil și mai supus. Un om necăsătorit este mai greu de stăpânit și de amenințat, de aceea forțează-i prin lege să trăiască câte doi și să facă copii. Cât mai mulți copii. Numărul mare de copii reprezintă viitoarea forță de muncă ieftină. Pune-i la muncă cât mai de tineri și dă-le pensia cât mai târziu. Pensia să fie mică, pentru a muri cât mai repede din cauza sărăciei. Vin din urmă noile generații care trebuiesc încadrate. Rulează-i repede, întrucât orice capital rulat repede aduce venituri mai mari, ori forța de muncă este cel mai prețios capital. Dar aici trebuie să ai mare grijă ca oamenii să nu mai aibă nici un alt mijloc de trai în afară de leafa pe care o primesc de la tine.

Nu permite ca din mijlocul lor să se ridice vreo personalitate. Cum observi o asemenea tendință la vreunul dintre ei, găsește-i imediat o vină. Inventează-o dacă este nevoie. Compromite-l, fă-i publice aventurile amoroase, viciile, dacă nu merge, fă-l dușman al poporului, al progresului, al păcii, al umanității. Folosește orice mijloc pentru a-l compromite în ochii oamenilor, și a-l scoate din viața publică. Personalitățile sunt periculoase, întrucât pot deveni lideri în anumite

momente nefavorabile, când turma simte nevoia să-și schimbe conducătorul.

Inoculează-le oamenilor sentimentul vinovăției. Îngrădește-i într-un hățiș de legi complicate și imposibil de respectat. Astfel omul se va simți în fiecare moment vinovat de încălcarea cel puțin a unei legi. Acest sentiment al culpabilității va genera și sentimentul recunoștinței față de tine că nu-i pedepsești. Perpetua încălcare a legii, combinată cu sărăcia generală și salariile mici, îi va împinge, pe cei care au posibilitatea, să fure din avutul obștesc. Lasă-i să fure până adună suficient, apoi izbește-i cu toată forța legii și confiscă-le banii; conform principiului că apa dintr-o tavă se adună cu buretele.

Leagă-i între ei prin mii de fire invizibile, pentru a se simți controlați și amenințați. Creează-le sentimentul că sunt într-o perpetuă stare de luptă. Începe prin limbaj. Fraze ca: tineretul revoluționar, artă revoluționară, revoluția în agricultură, revoluția tehnologică, lupta de clasă, lupta pentru pace, să luptăm pentru o viață mai bună, să învingem în lupta cu inerția, sunt foarte bune. O minciună repetată foarte mult timp, devine adevăr. Nimeni nu mai stă să-i caute originea. Oferă-le un crez, în cuvinte puține și simple, pe care să-l înțeleagă. Lovește în același timp în intelectuali, care sunt foarte puțini și pe care gloata, complexată, îi urăște. În același timp creează o dogmă alambicată, greu de pătruns, a cărei logică să n-o priceapă nimeni. Complexează-i cu

adâncimea tainelor pe care încerci să li le oferi, și pe care ei, nevolnicii, nu le pot percepe.

Dacă ai reușit să obții puterea, nu o împărți cu nimeni. Folosește puterea doar pentru a o menține și consolida. Nu trebuie să te preocupe problema banilor. Aceștia vor veni singuri, ca un corolar firesc al puterii.

Având puterea vei fi înconjurat de sfetnici și lingăi. Tot mai mulți vor dori să ajungă în preajma ta. Să nu ai încredere în nimeni, căci nimeni nu te iubește, ci fiecare se gândește doar cum să-ți ia locul. Puterea este însoțită de singurătate, iar puterea absolută de singurătate absolută. Verifică-ți apropiații după principiul oriental. Fă în fiecare an un chef la care să-i inviți pe toți cei din preajma ta. Cheful să dureze trei zile. Iar cei care au evitat să bea în timpul chefului, pune să li se taie capetele.

Nu poți conduce decât oamenii pe care îi domini, creându-le senzația că-i slujești. Puterea este, de fapt, în tine. Dacă nu o ai înăuntrul tău, o vei pierde ușor și pe cea din afară. Puterea ta va fi cu atât mai amenințătoare cu cât nu o folosești. Limita puterii este dată tocmai de folosirea ei. Să nu folosești forța împotriva supușilor decât atunci când nu mai ai alt mijloc de a-i conduce, dar, și după ce o folosești, tihă nu vei mai avea.

Și nu uita, numai cei temători și neputincioși disprețuiesc puterea.

Dumnezeu să fie cu tine,

Efraim.

Aurel Antonie

Șapte Taine

Șapte Taine are Cerul
oglundite pe Pământ;
șapte scumpe nestemate
Zestrea Duhului Său
Sfânt!

Șapte zile, săptămâna;
culori, șapte-n curcubeu;
șapte note muzicale;
Șapte Duhuri, Dumnezeu!

Șapte ochi și șapte coarne
are Mielul Domnului;
în a șaptea zi căzut-a
zidul Ierihonului;

șapte candelă Menorah,
sfeșnicul din Templu,
sfânt;
șapte îngeri cu potire,
șapte trâmbițe sunând;

Șapte Peceți rupe Mielul,
Cel în veci biruitor,
de pe Cartea ce decide
Timpul Ultim viitor!

Șapte Ultime Cuvinte

– urgisit și părăsit –
Domnul Nostru, sus pe
Cruce,
către Tatăl a rostit!

Șapte, strălucind de-a
pururi,
din cristal și aur greu,
sunt Palatele Luminii,
tăinuind pe Dumnezeu!

* * *

Dar iată Cele Șapte Taine,
mărgelă prinse 'ntr-un
colier;
de le-om purta la sân
cinsti-vom

Voința Tatălui din Cer!...
SFÂNTUL BOTEZ,
ÎNTÂIA TAINĂ;
cum oare, altfel, s-ar
putea?
Fără aceasta, cealaltă,
nu văd ce preț ar mai
avea!...

**„Adevărat îți spun că,
dacă**
un om nu se va naște din
nou,
nu va putea nicicum să
vadă,
Împărăția Lui Dumnezeu.”

„De nu se va naște cineva
din apă și din Duh acum,
în Împărăția Lui
Dumnezeu,
nu va putea intra
nicicum.”;

despre Botez vorbit-a
Domnul,
lui Nicodim cel credincios;
Botezul e „contract cu
Viața”,

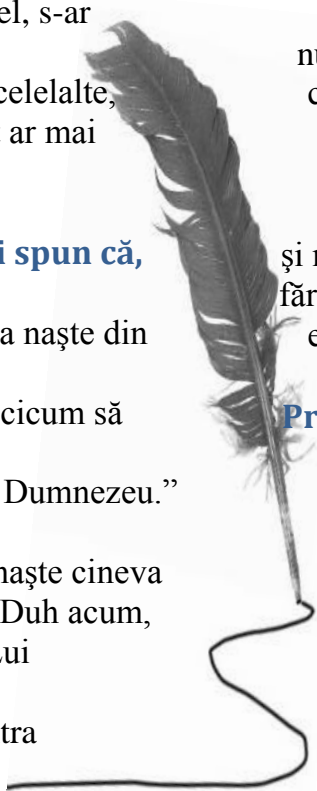
e Ușa Casei Lui Hristos!

Cum în afara Casei Sale
e tare frig și-ntunecat,
nu i-aș dori nicicui să afle
cum e să mori nebotezat!

**Fără Botez nu-i
mântuire**
și nici Credință pe Pământ;
fără Hristos, speranța lumii
e fum împrăștiat de vânt!

**Prin limpezimea Sfintei
Ape**
de vechi păcat am fost
spălați
și-am fost, sub slava
Crucii Sfinte,
pentru vecie creștinați.

Cum inspirat, ne spune
Pavel:
„Un Domn, Un Crez și Un
Botez!”
fără Botez ne-ar fi trăirea,
o nucă seacă, fără miez!

Când din Iubire și
Credință,
întru Hristos ne-am
botezat,
prin Sfântul Duh și Sfânta
Apă
cu Viața ne-am și
îmbrăcat!

Deci din Iubire și Credință

eu vreau să-mi știu copilul
pus,
din prima clipă, fără
teamă,
în Palma Domnului Iisus!

Când am intrat în Apa
Vieții,
Un Glas din Cer, în gând
ne-a spus:
– Spălat este păcatul
vostru
prin lacrimile Lui Iisus;

Un Porumbel senin,
albastru,

din Mâna Tatălui plecat,
în Numele Treimii Sfinte,
cu Harul Său ne-a
mângâiat!

Dar pentru-a neamului
Credință,
prin foc și sângele vărsat,
un alt Botez, mai 'nalt,
mai nobil,
o, câți străbuni și-au
asumat...

Creștin să fie dar, cel care,
momit, mințit sau
cumpărat,
credința veche
stămoșească,
Primul Botez și-a lepădat?

Urmează TAINA
MIRUIRII.

AL DOILEA MARE
LEGĂMÂNT;
e consfințirea și-ntărirea
Darurilor Duhului Sfânt!

MIRUNGHEREA, Pecetea Sfântă

pe trupul celui botezat;
Semnul Divin, ciudat și
tainic,
din veac profeților lăsat;

prin strălucirea-i aurită,
înmiresmatul Mare Mir,
e-ntruchiparea nemuririi,
și-al Îndumnezeirii gir!

Pe fruntea veșniciei noastre

o stea va străluci voios,
arvună sfântă din Lumină,
ca tu să fii un mic Hristos!

A TREIA TAINĂ-i
POCĂINȚA,
regretul, SPOVEDANIA;
durerea lacrimilor tale,
dezvăluie credința ta;

mărturisirea integrală
a relelor ce-ai săvârșit,
cu-ncredere, cu umilință,
celui ce e-mputernicit;

iertarea ta și dezlegarea
de lanțul păcatului greu;
reșezarea prin căință,
sub Har, de Către
Dumnezeu!

Căci Tatăl Vieții, nu
pieirea
păcătuitului o vrea;
ci să se-ntoarcă spre
Lumină
și-o viață nouă îi va da!

Cum fiului întors acasă,
dintre străini rătăcitor,
tatăl i-a dat haina cea bună
și-n dar inel strălucitor;

primi-vei, de te vei
întoarce,
„că mort a fost și-a înviat”
Cununa mântuirii tale;
„pierdut a fost, dar s-a
aflat”.

Înfrânge-ți inima, alungă-ți
rușinea sau mândria ta;
haina păcatului, murdară,

arunco-n foc, spre-a te
salva!

Deci, dac-ai hotărât de- acuma

calea curată a urma,
să nu te joci cu cele sfinte,
ci crede-n ascultarea ta...

Respectă ce ne-a spus
Cuvântul,
Ce dat-a Fiului Său Sfânt
Puterea toată, Judecata,
în Ceruri ca și pe Pământ!

A PATRA TAINĂ-i Cea
mai mare,
ÎMPĂRTĂȘIREA CU
HRISTOS,
cu Însuși Sângele și
Trupu-I
prea-ndurător și glorios!

Când Sfântul Duh, la
invocarea
părintelui liturghier,
preface Pâinea ca și Vinul
în Trupul Domnului din
Cer;

e-o prelungire a-Ntrupării,
MAGAZIN CRITIC

prin Sfântul Duh cu Harul
Său,
ce ni-L oferă-n dar pe
Domnul
de două mii de ani, mereu!

E Trupu-I Sfânt și azi și mâine

și Sângele-I în orice zi,
Cel Ce se frânge și se
varsă
spre-a ne salva în veșnicii!

În Seara Cinei Cea de Taină

picioarele ni le-a clătit,
ne-a-mpărțășit cu Vin și
Pâine,
și cu durere ne-a vorbit:

„Luați, mâncați, e Trupul
Meu
Care se frânge pentru voi
și beți dintru Acesta toți,
Acesta e Sângele Meu,
Sângele Legii Celei Noi,
care se varsă pentru mulți
spre iertarea păcatelor.”
„Faceți la fel spre
Pomenirea Mea”.

Așa a fost lăsarea Tainei,

dar ne-a mai spus cândva,
ceva:

„De nu veți mânca Trupul
Meu

și nu veți bea Sângele
Meu,

cu nici un chip nu veți
intra

în Împărăția Lui
Dumnezeu!”

Dar nu oricum și nu
oricine

se poate-așa împărtăși
cu Jertfa Domnului curată
și fără a se spovedi;

numai în chip curat și
sincer,
evlavios și cuvios,
smerit și pocăit de rele,
te poți atinge de Hristos!

Dar în beții, certuri,
ucideri,
furând, curvind,
vrăjitorind,
cum poți simți savoarea
Vieții,
tu, îngropat de viu
fiind?...

Să nu te-atingi de Pâinea
Vieții
murdar de-al lumii hâd
păcat,
că-ți vei mânca osânda
singur,
jignind Preasfântu-i Trup
curat;

purificat prin Pocăință,
prin focul Spovedaniei,
poți consuma fără de
teamă
Jertfa Împărtășaniei!

Acesta-i leacul nemuririi

și Hrana Cea mai de folos;
mânca-voi Sfântul Trup și
bea-voi
curatul Sânge-al Lui
Hristos;

vreau să trăiesc cu El în
mine,
veșnic în El vreau să
trăiesc,
împărtășindu-mă cu
Trupu-I

și Sângele-I Dumnezeiesc!

A CINCEA TAINĂ-I
PREOȚIA,
HIROTONIA, Har Ceresc,
transmis din veac, prin
generații,
pentru tot neamul preoțesc.

„Cum M-a trimis pe Mine
Tatăl,
la fel, Eu vă trimit pe voi;
luați Duh Sfânt; căror
păcatul
îl veți ierta, va fi iertat;
și-al celor ce îi veți ține,
ținut va fi, nedezlegat.”
Așa grăit-a, Cel ce singur
cu moartea pre Moarte-a
călcat,
în Ziua Învierii Sale,
dar ne-a mai spus ceva
odat’:

„Cel ce pe voi vă ascultă,
pe Mine M-ascultă acel;
și cel ce de voi se lipsește,
de Mine se leapădă el!”

E Taina grea a preoției;
Cuvântul Cel mai de
presus;

Puterea dată prin Apostoli
și garantată de Iisus!...

În cadrul Liturghiei Sfinte,
arhiereul în Altar
invocă Sfântul Duh s-
aducă
bogatul Preoției Har;

îngenuncheat la Sfânta
Masă
din al bisericii Altar,
diaconul, smerit ascultă,
ruga „Dumnezeiescul
Har!”;

iar când se-nalță
rugăciunea,
cu dulce glas, blând și ușor
se cântă „Doamne
miluiește!”
de toți ceilalți părinți, în
cor.

Prin palmele spre Cer-
nălțate,
la ruga episcopului,
Dumnezeiescul Har
coboară,
spre uzul aspirantului;

astfel, împărtășit cu Duhul,
episcopul arhieru,
își pune mâinile-amândouă
asupra creștetului său;

în fața ușilor de aur,
îi dă veșmânt de preot,
nou;
cu toți proclamă „Vrednic
este!”,
înalt și întreit ecou!

De-acum, cu orice preț, el
fie,
– căci el și-ales-a drumul
lui –
ca Preotul Mărit din
Ceruri,
întruchiparea Harului!

Fără Puterea ce li-i dată,
de-a conduce, de-a sfinți,
de-a propovădui Cuvântul
și-n Liturghie de-a sluji,

cum s-ar înfăptui Lucrarea
Preaînțelept cuvântului?...
Biserica fără de preoți,
ar fi doar casa vântului!

Prin mâna lor, Sfintele
Taine,
în lumea asta se-mplinesc;
iar Sfântul Duh în Taină
vine,
numai la glasul preoțesc!

Un preot e dator să fie
cinstit, smerit, milos,
curat,
bun gospodar, sfințit de
Harul
neprețuit ce i s-a dat

și să-și asume renunțarea;
smerenia-i mărirea sa;
nu bani, nici laude, nici
carne;
averea-i milostenia!

El trebuie să-nvigă Lumea,
soldat sub Crucea Lui
Hristos,
zdrobindu-și inima
lumească;
nu pânțece burduhănos!

Deci nu oricum și nici oricine

se poate-așa hirotoni,
ci numai cel ales prin
firea-i
și dedicat spre a sluji;

Nu orișicine e capabil,
cu demnitate a purta,
sfîșindu-se mereu pe sine,
haina hirotoniei grea.

Dar, preotul e om și poate,
fără-ndoială, a greși...
Un preot bun, mereu e-n
luptă
cu răul, spre-a se izbăvi!

Cum a-ncercat, și nu o dată,

pe Cel Mai Mare-a-L
ispiti,
o, cât se bucură Satana
de-un preot slab a se
sluji!...

Al cărui chip el oglindește
– bețiv, scandalagiu,
curvar,
orgolios, murdar sau
lacom –
în fața Sfântului Altar?

Al cui e „preotul” acela,
plin de murdarele-i dorinți;
jertfa lui Cain, cea
neprimită;
vicleană Iudă pe arginți?

Amar de preotul prin care,
răul în lume s-a făcut
disprețuind a sa menire;
mai bine nu s-ar fi născut!

Ca Abiram, Datan și Core,
plăti-va scump, de-a
cutezat
să stea la Masa Preoției
în chip obraznic,
nechemat...

Nu-i de glumit cu
Adevărul,
căci Duhul Său nu va
răbda,

chiar de-ai purta două
coroane,
necinstea și batjocura!

A ȘASEA TAINĂ-I CUNUNIA

sau NUNTA, altfel spus
cumva;
a Dragostei ciudată Taină,
albastra Providenței Stea;

e Taina Dragostei curate,
Taina unirii dintre soți;
făcând un singur trup din
două,
unite prin ai Vieții Sorți!

Cum porumbelul se- nsoțește

pe viață cu mireasa lui
și omul e dator să-și ducă,
prin Nuntă, Crucea
dorului!

Așa grăita Demiurgul
și-așa a fost de-atunci
lăsat,
„Că nu e bine să trăiască,
omul, pe lume-nsingurat!”

Deci, Tatăl Cerului și-al
Lumii,
văzându-l singur pe bărbat,
un paradis printr-o femeie,
din coasta lui i-a întrupat!

Pentru plăcere, procreare,
– căci altfel lumea s-ar
sfârși –
și pentru într-ajutorare,
unul pe altu-al sprijini;

cei doi, ca unul, de
atuncea,
prin dragoste și prin copii,
se vor lipi unul de altul
și-un singur trup vor
deveni!

„Creșteți și stăpâniți
Pământul;
nu vă lăsați duși în păcat,
ca nebunia să dezlege
cumva, ce Domnul a
legat!”

Nu-ntâmplător, tot la o
nuntă,
Iisus cu Harul Său Divin
a săvârșit Prima-I Minune,

când preschimbata-a apa-n
vin!

La fel cu noi, din viața
noastră,
prin Cununie, a făcut,
ca ce era sfârșit, să fie
un nesfârșit nou început!

Dar, iată, vânturile soartei,
adesea împotriva bat;
Tatăl ispitei ne încercă,
fie femeie ori bărbat...

Două izvoare-adapă Răul,
de care-i veșnic însetat;
sunt Nebunia și Prostia,
ce-atâtea vieți au ruinat!

Pentru beții, curvii, orgolii,
averi, hazard... cenușă-n
vânt
– iluzii dăinuind o clipă;
trădat-am Adevărul Sfânt!

Unirea și împărțășirea
sunt al Iubirii Drum sortit;
prin dezbinare și scindare.
Satan suspină fericit!

Plata Păcatului e moartea

și ce e drept așa va fi;
dar Tatăl Vieții Își dorește
să-I fie vii ai săi copii;

întoarece-te deci din
greșeală,
fie și de-ai păcătuit;
prin lacrimă de pocăință
vei fi din nou sub Har
primit!

„Puneți-Mă la încercare
și vom vedea, apoi, ce-o
fi”,
Credința cere ascultare,
dar nu vă va dezamăgi!

Cheia salvării e Răbdarea;
Răbdarea fie jertfa ta
și-a Cununiei tale „barcă”,
în „valuri” nu va eșua!

Prin Rugăciune și Răbdare
la ce nu-i drept vei
renunța,
ca nimeni altul să nu
plângă;
chiar și zdrobindu-ți
inima...

Adu-ți aminte clipa sfântă
și fericirea de nespus
când v-ați unit în tinerețe,
avându-L Martor pe Iisus!

În ceasul neputinței tale,
prin soțul tău sau prin
copii,
Soarele Sfânt al Cununii,
cu dragoste, te va-ncălzi!

Aceasta-i Taina Cununii;
un lanț legând prin
veșnicii,
pe toți cei scriși în Cartea
Vieții,
cei care-au fost, ce sunt și-
or fi!

A ȘAPTEA TAINĂ
SFÂNTUL MASLU;
e rugăciunea, ungerea
celor bolnavi de către
șapte
preoți în Zi de Miercurea!

Căci într-o Miercurea
femeia
cea păcătoasă a vărsat

pe capul Domnului Iubirii,
un vas cu mir de nard
curat;

pe muntele Carmel, Ilie,
de șapte ori rugatu-sa,
până când Domnul a dat
ploaie
stingând Pedepsa –
seceta!

Profetul Elisei, asemeni,
peste-un copil mort, s-a
culcat,
de șapte ori în rugăciune,
până când Domnul la-
nviat!

Aceasta e Puterea dată
de către Cer, preoților;
să poată-aduce vindecarea
și pacea suferinzilor;

Prin ruga lor și miruirea
cu undelemnul cel sfințit,
ce doctorul nu poate, face
Harul Ceresc blagoslovit!

Iată, Cuvântul Sfânt, ce
spune,
și Asta-i Taina Maslului;
Divina Taină a Speraței,
lăsată suferindului:

„Celor ce cred în al Meu
Nume,
aceste semne vor urma;

vor scoate demoni, iar
bolnavii,
cu mâinile-i vor vindeca.”

...Acestea-s deci, Marile
Taine,
stânci așezate riguros,
la temelia Sfintei Case
nebiruite-a Lui Hristos!

Radu Gorj,
Gureni, sâmbătă, 9 februarie 2013

Castrul roman de la Cătunele (j. Gorj) ¹*Pr. Prof. Ionel Cioabă*

Articolul face parte din lucrarea *Arhitectura militară romană din Dacia sud - carpatică și valorificarea informației la orele de istorie*, studiu elaborat în cadrul programului de perfecționare didactică pentru obținerea gradului didactic I.

Castrul se află în dreptul km 82 al șoselei naționale gorjene și la 100 m față de gară, pe malul Jiului (înalt de circa 15 m). Latura intactă măsoară 167 m, cea fragmentară 88 m. O secțiune făcută peste ele a dat un profil neprecis. În exterior este un sunt lat de 9 m, adânc de 2 m, plin cu dărâmături, multe ale crenelurilor din cărămidă. Berma era lată de 2,50 m, iar *agger-ul* de 5 m. Zidul, gros de 1,40 m, înalt de 3 m, avea numai temelia adâncită cu un metro mai jos de nivelul vechi al lagărului. Zidăria se compune din văr, lespezi și bolovani rotunzi luați din Jiu. În spatele zidului, valul e de aceeași înălțime și lat jos de 5 m. În el, zidul incintei înfinge o serie de stâlpi de zid înguști de 0,30 m și lungi de 1,30 m. Depărtările între ei variază de la 5,50-6,30 m. Rostul nu mai era de a susține podul de

¹ V. Marinoiu, D. Hortopan, *Cercetările arheologice efectuate la Bumbesti-Jiu „Vârtop” și Ciocadia „Codrișoare”*, județul Gorj (campaniile 2000-2001), în *Litua* 9, 2003, p. 273

lemn al drumului de rond, ce ar înlocui valul de pământ, fiindcă ultimul există și îi îngroapă, iar departarea dintre ei este prea mare pentru a putea fi așternute grinzi pe capetele lor. Castrul a fost făcut la început numai cu un val de pământ. Adăugându-se zidul exterior, s-au folosit șanțul și vechiul val. Pentru a se asigura stabilitatea zidului, i s-a dat o fundație de 1 m adâncime și aceste picioare interioare înfipte în valul cel vechi, devenit acum și drum de rond. Acest sistem se constată și la castrul Bologa din Transilvania. *Via sagularis*, pavată cu pietre mari de râu, era lată de 4,50 m. Date fiind transformările și modificările elementelor castrului, nu trebuie să ne așteptăm la un plan clasic al lui, ci la multe anomalii. De aceea, identificările propuse de Gr. Florescu în ceea ce privește orientarea castrului și pretoriului sunt ipotetice față de constatările lui Tocilescu-Polonic, care l-au săpat într-o stare de conservare mai bună, pe care noi le-am publicat așa cum le-am găsit în manuscrisele lor. La colțurile rotunde ale cetății se găsește câte un turn pătrat, în interior, cu ziduri groase de 0,80 m și o cameră de mărimea 3,90 X 3,30 m. Turnurile sunt construite mai târziu decât vâlul, de aceea au zidurile subțiri, suprafața mică și înăuntru aceiași stâlpi ai zidului mare. Porțile păstrate sunt flancate de două turnuri mult alungite (9,75 x 3,90 m), că la castrul Arcidava din Banat, cu intrări neprecizate

și zidurile interioare groase (cele de margine) de 0,80 m, iar cele de la intrare de 1,30 m. Aveau un etaj acoperit cu țiglă, jos pardoseală de pământ galben bătut și între ele (deși s-a păstrat un singur rând de ușciori) existau porți de lemn duble, largi de 5 m.

Pretoriul (puțin păstrat) e la o distanță de 50 m față de poarta sudică și are un plan nesigur. Compartimentul săpat e larg de 8,60 m; i s-a precizat o intrare pe o latură zidită în cărămidă. De o parte și de alta a intrării se întind două ziduri groase de 0,80 m, unul lung de 12,75 m și altul de 14 m. Din ele pleacă două ramuri fragmentare spre S, lungi de 2,80 m și 4 m. În interiorul compartimentului s-a aflat o cămăruță deschisă pe o latură cu urmă de hypocaust și de mărimea 2,35 X 2, 95 m. Ea ne lămurește orientarea lagărului, care avea poarta pretoriană spre V, căci sistemul de încălzire la arice pretoriu se afla în spatele lui, spre poarta decumana. Dispoziția aceasta ne este confirmată și de cele două resturi de magazii (*horrea*) situate în *latera praetorii*, al căror front era pe aceeași linie cu fața pretoriului, iar spre răsărit vedem că sunt retrase. În ruinele pretoriului, Tocilescu a găsit multe piese de bronz, resturile unei statui imperiale de bronz, coifuri romane, vase de metal și o inscripție dedicată lui Caracalla (*SE*, 419). S-au mai dezvelit în cetate și două clădiri cu câte trei camere, așezate cu fața spre *via*

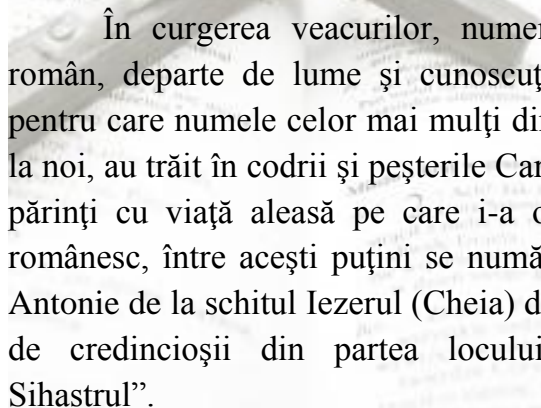
decumana. Prima clădire are o lungime de 31,60 m, e lată de 9,70 m, cu zidul gros de 0,60 m; camerele ei sunt de mărimea: 6,35 x 9,50; 6,35 x 11,20 și 9,10 x 9,10 m, iar în fața celei de-a doua încăperi se vede un fel de prispă. A doua e lungă tot de 31,60 m, lată de 8 m, cu prispă și trei camere egale între ele, cu lărgimea de 6,30 m. Cele două clădiri, ar putea fi locuințe pentru soldați (*hibernacula*) sau sedii de colegii militare (*scholae*). Între cele două clădiri s-a descoperit și un puț plin cu dărâmături aruncate în epoca romană. Ultima monedă aflată în castru de Tocilescu este de la Filip Arabul. Așezarea civilă apare în jurul lagărului prin numeroase urme ceramice, ziduri ruinate și cărămizi. La 50 m S de cetate s-a săpat și o întreagă instalație termală a castrului.² În castru s-a aflat și o frumoasă faleră de la un steag roman spunea același *Tocilescu*. Recomandăm autorităților locale să sesizeze mereu *Ministerul Culturii* de valoarea acestui obiectiv turistic care ar ridica poate și potențialul economic al orașului Motru care este la doar câțva kilometri distanță.

² *Ibidem*

Sfântul Cuvios Antonie de la Iezerul Vâlcii (23 noiembrie)

**Preot Vasile Milcu
Parohia Boroșteni
Protoieria Tg-Jiu Nord**

În curgerea veacurilor, numeroși sihaștri de neam român, departe de lume și cunoscuți de prea puțini, fapt pentru care numele celor mai mulți dintre ei n-au ajuns până la noi, au trăit în codrii și peșterile Carpaților. Unul din marii părinți cu viață aleasă pe care i-a odrăslit neamul nostru românesc, între acești puțini se numără și cuviosul sihastru Antonie de la schitul Iezerul (Cheia) din părțile Vâlcii, numit de credincioșii din partea locului „Sfântul Antonie Sihastrul”.

Cuviosul Antonie de la Iezerul Vâlcii se trăgea dintr-o familie de buni creștini din satele de sub munte ale Olteniei, regiune cu multe mănăstiri și schituri, ctitorite de domnii, boierii și călugării români din veacurile trecute.

Impresionat, în mod deosebit, de viața aleasă pe care o duceau călugării de la Iezerul, - ctitorie a lui Mircea Vodă Ciobanul, de pe la mijlocul veacului al XVI - lea - a intrat ca frate de mănăstire la acest schit. A fost tuns în monahism, primind numele marelui Antonie, îndrumătorul pustinicilor

din Egipt de la începutul veacului al IV-lea, la vremea rânduită de pravila călugărească.

Cuviosul monah s-a aprins de multă râvnă sfântă de a urma pilda vieții sihaștrilor retrași cu totul de lume, în munții din preajma schitului. Drept aceea, în jurul anului 1690 s-a retras și el la câțiva kilometri de schitul Iezerul, în muntele cu același nume, unde și-a găsit adăpost într-o peșteră. Nemulțumit că nu avea un loc anume rânduit pentru rugăciune, a început să sape alături un mic paradis în stâncă. Vreme de trei ani, a săpat în stâncă, cu dalta și cu ciocanul, lărgind stânca, transformând-o într-o bisericuță căreia i-a pus catapeteasmă și icoane, înzestrând-o cu cele trebuitoare săvârșirii dumezeieștilor slujbe. După aceea a rugat pe episcopul Ilarion al Râmnicului să o sfințească. Aici s-a rugat mereu cuviosul Antonie până la sfârșitul vieții, împreunând rugăciunea cu postul și cu munca în grădina pe care o avea în jurul peșterii. Cobora la schit doar în zilele de duminici și sărbători pentru a asculta Sfânta Liturghie și a se împărtăși cu Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos.

Prin anii 1700-1705, episcopul Ilarion al Râmnicului, la îndemnul și rugămintea cuviosului Antonie, a refăcut biserica și chiliile Schitului Iezerul, ctitorite de domnitorul Mircea Ciobanul, unde cobora mereu de la peștera lui și ajuta la refacerea schitului.

Credincioșii și călugării care auzeau de sfințenia vieții lui se îndreptau spre schitul Iezerul. Nu numai credincioșii din satele și târgurile Olteniei, ci și cei din Transilvania

veneau la peștera Sfântului Cuvios Antonie sau la schitul Iezerul pentru a-i cere cuvânt de învățătură și de mângâiere.

Cuviosul Antonie și-a petrecut viața în post și rugăciune și aspre nevoițe duhovnicești, vreme de 28 ani. A trăit deci, în timpul domniei lui Constantin Vodă Brâncoveanu (sfânt martir, canonizat de Biserica Ortodoxă Română) și a păstoririi lui Antim Ivireanul (canonizat ca sfânt de Biserica Ortodoxă Română), ca episcop la Râmnic și ca mitropolit al Țării Românești.

Cu puțin înainte de 1714 Dumnezeu l-a chemat la Sine. Ieromonahul Nicolae din Teiuș (județul Alba), unul din fiii săi duhovnicești, i-a purtat de grijă în ultimele zile ale vieții și l-a împărtășit cu Sfintele Taine. A fost așezat spre odihnă veșnică în apropiere de intrarea în paraclisul pe care și-l săpase singur în stâncă. Dar mormântul său nu se mai cunoște, căci o stâncă prăvălită din munte a acoperit locul în care se găsea.

Până în anul 2010, Sfântul Cuvios Antonie a fost pomenit la data de 17 ianuarie, ziua de pomenire a Sfântului Antonie cel Mare, pustnicul Egiptului. Ținând cont de evlavia românilor și de încredințarea creștinilor ortodocși care s-au bucurat de-a lungul vremurilor de ajutorul cuviosului Antonie de la Iezerul Vâlcii, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a generalizat, ca zi de pomenire, cu rânduială de slujbă și pomenire specială, data de 23 noiembrie, fiind înscris în calendar cu titulatura de Sfântul Cuvios Antonie de la Iezerul Vâlcii.

Acest sfânt cuvios este prăznuit și sărbătorit, în mod deosebit, la data de 23 noiembrie, în întreaga Mitropolie a Olteniei, fiind socotit alături de alți sfinți, ocrotitor al Sfintei Mitropolii a Olteniei, începând cu anul 2010.

10 octombrie 2013

Bibliografie:

1. Protosinghel Ioanichie Bălan, *Pateric Românesc*, Editura Arhiepiscopiei Tomisului și Dunării de Jos, anul 1990, pag. 277-278
2. Acad. Preot prof. Dr. Mircea Păcuranu, *Antologia Aghiografică Românească*, Editura Mitropoliei Olteniei, anul 1994, pag. 171-172

GLOGOVENII ÎN RĂZBOIUL BALCANIC 1912 – 1913

Prof. Raț Jana Daniela,
Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

După Războiul de Independență de la 1877, Turcia ieșise sleită militar și economic, pierzând multe din resursele ei economice din Peninsula Balcanică, dar sârbii, grecii, muntenegrenii și bulgarii nu-și obținuseră definitiv independența față de dominația turcească.

Ele au constituit Alianța Balcanică și au declarat război Imperiului Otoman.³

România s-a declarat neutră, iar coaliția i-a învins pe otomani.

După terminarea ostilităților, între aliați au apărut neînțelegeri teritoriale, între Bulgaria și ceilalți, astfel s-a dat prilejul declanșării celui de-al doilea război balcanic între Bulgaria, pe de o parte, și Serbia, Grecia, Muntenegru, pe de altă parte. România a ieșit din neutralitate, alăturându-se grupului de state care luptau împotriva Bulgariei.⁴

În iunie 1913, armata română a trecut Dunărea, dar n-a desfășurat operațiuni militare propriu-zise.⁵

Rămasă singură în lupta cu celelalte țări balcanice, Bulgaria a capitulat, iar prin pacea de la București (1913), Bulgaria pierdea o parte a Macedoniei, care trecea la Serbia, Adrianopolul, care revenea Turciei, și Cadrilaterul, care intra în componența statului român.⁶

Cum s-a desfășurat campania din Bulgaria?

³ Istoria României, în date, Buc. 1972, p.293

⁴ Miron Constantinescu și colectiv, op. cit. p.403

⁵ Ibidem

⁶ Ibidem

Răspunsul la această întrebare l-am primit de la un participant glogovean, remarcabilul învățător Nicolae Vârlan. Acesta a realizat un jurnal personal, aflat în manuscris, intitulat „Istoria vieții mele”.

Din jurnal, aflăm că învățătorul Nicolae Vârlan fusese concentrat la regimentul 17 Infanterie, din Turnu-Severin. În acele vremuri, mobilizarea „se făcea prin clopotele bisericilor din Glogova și din satele învecinate – Comănești, Crainici, Negoiești.”⁷

Ostașii mehedințeni au plecat spre Sofia cu trenul „împodobit cu ramuri verzi și flori.” Pe vagoane, mehedințenii scriseseră: „Turnu-Severin – Sofia, tren de plăcere”.⁸

Între soldați, atmosfera era destinsă – „toți soldații cântau, chioteau, numai consăteanul meu, NĂSTUREL PETRE, era trist și absent la veselia celor mulți.”⁹

Deci, în compania din Bulgaria se mai aflau, alături de domnul învățător, NĂSTUREL PETRE și ANDRIȚOIU PANTELIE, tot din GLOGOVA.

Vestea că alături de ostașii români se afla și marele istoric Nicolae Iorga, „în uniformă de militar”¹⁰, precum și zborurile lui Aurel Vlaicu și Valentin Bibescu deasupra armatei române au crescut moralul soldaților români, în drumul lor spre Vrața.

În campania din Bulgaria, dușmanii românilor n-au fost bulgarii, ci holera și tifosul exantematic: „Am făcut cunoștință cu injecțiile contra holerei și tifosului exantematic, care erau foarte dureroase.”¹¹

⁷ N. Vârlan, Jurnalul vieții mele, p.35 – Arhiva personală a surorilor Vârlan, București

⁸ Ibidem, p.36

⁹ Ibidem

¹⁰ Ibidem, p.38

¹¹ Ibidem, 39

Ostașii români se întorc în țară, trecând Dunărea pe la Corabia, pe un pod de vase. Sunt întâmpinați de prințul Ferdinand și de prințesa Maria „cu o mulțime de coșuri de flori și cu urarea BINE AȚI VENIT!”¹²

Se întorc la Severin cu șlepurile remorcate de vapoare, iar acolo îi așteaptă o carantină de opt zile, pentru a nu transmite holera. Gradații îi avertizau:”Să nu dea dracul să spuneți că vă doare burta, că aici rămânem!”¹³

Din jurnal reiese că Năsturel Petre a murit la Glogova de tifos, deși „era un munte de om”.¹⁴

Încă un glogovean se jertfise pentru mărirea României, care obținuse Cadrilaterul.

¹² Ibidem, p.40

¹³ Ibidem, p.41

¹⁴ Ibidem, p.42

Pentru tinerii care înțeleg ce este democrația!

Felix Godeanu, Președintele Asociației *Paradigme educaționale*, Craiova Dolj, este implicat într-un scandal mediatic. Menționăm că asociația este un O.N.G. care susține redacția noastră. Iată ce scrie titlul articolului: ***“Felix Godeanu și Cosmin Dragoste vor concura pentru postul de manager. Godeanu, cel care a declanșat scandalul privind plagiatele în cultura craioveană, a luat o decizie incredibilă, care va pune în încurcătură comisia de examen.”***

Pentru restul știrilor locale accesați adresele web:

<https://www.facebook.com/groups/magazincritic/>

www.magazincritic.ro.

Gazeta de sud are timp și spațiu și pentru tinerii cu atitudine. Muțumim redacției!

ISSN 1842-8541

APARIȚIA

Revista de atitudine “Magazin Critic” este editată periodic la cererea cadrelor didactice și se găsește de vânzare la sediul redacțiilor din Județul Gorj.

CONTACT

Motru: Școala Generală Nr. 1, *Prof. Rața Jana – Daniela*
Telefon: 0762667122

Târgu Jiu: Liceul de Muzică și Arte Plastice „Constantin Brăiloiu”.
Prof. Ciobă Ionel Telefon: 0728353441.

Blog: www.magazincritic.ro

E-mail: cdi7910@yahoo.com

COLABORARE

Așteptăm colaboratori serioși. Textele tehnoredactate*, în Microsoft Word, Office XP, și semnate pot fi trimise pe adresa de e-mail a revistei: cdi7910@yahoo.com, până la data de 20 a fiecărei luni. Tehnoredactarea se va face cu font Arial, corp 10-12, pagină format A5, folosindu-se diacritice. Responsabilitatea textelor publicate aparține în exclusivitate autorilor. O echipă redacțională va selecta articolele în vederea publicării acestora. Atenție la plagiat! (*Reguli minime de tehnoredactare: Înainte de punct, virgulă, punct și virgulă, două puncte, trei puncte, semnul exclamării, semnul întrebării, nu se pune spațiu. Spațiul se va pune după aceste semne de punctuație, precum și înainte de deschiderea unei paranteze.)

EDITAREA

Asociația “Paradigme educaționale”, Sucursala Târgu-Jiu, Gorj

TIPARUL

a fost executat de: Asociația “Paradigme educaționale”, Craiova

ASOCIAȚIA CULTURALĂ “LIGA TINERILOR CRESTINI ORTODOCSI DIN ROMANIA” - MOTRU